

VERSLAG VAN HET BEZOEK AAN OEKRAÏNE!

Van 13 t/m 20 april is een groep van 6 vrijwilligers op bezoek geweest bij onze partners in Oekraïne. Arjen van Vessem, Dirk Pot, Erik Zitter, Ans de Haan, Alla ter Huerne en Paula Zitter. Wat ze allemaal beleefd hebben kunt u hieronder lezen en zien.



Dag 1.-- 13 april



Om half zeven zijn we vertrokken vanaf de parkeerplaats, Shell tankstation aan de Lange Amerikaweg en uitgezwaaid door enthousiaste familie- en bestuursleden. Temperatuur is rond het vriespunt en in no time zijn de ramen beslagen door verhitte reizigers. In de buurt van Osnabrück worden we getrakteerd op een forse sneeuwbus. Het maakt Dirk niks uit, het gaspedaal doet zijn werk. Er is volop koffie, thee, brood en heeeeeeel veel lekkers aan boord. De stemming zit er goed in. Bij Bad Oberhausen is de nieuwe snelweg klaar, geen stoplichten meer wat behoorlijk veel tijdswinst oplevert. Inmiddels sneeuwt het niet meer, maar het landschap doet winters aan, witte berm met wit bloeiende struiken, heel bijzonder. De mannen rijden om de beurt, een geweldige constructie, chapeau!! De eerste 1268 km zitten er op, we overnachten in het motel van Wieliczka waar we eerst lekker gaan eten, daarna uitbuiken en naar bed. Morgen weer verder.

Dag 2.-- 14 april 2019



Na een goede nacht en een uitgebreid ontbijt, vertrekken we om 8 uur. De temperatuur is aan de lage kant, maar heel voorzichtig breekt het zonnetje door. Het lijkt een mooie dag te worden. Om 10.00 uur (Poolse tijd) zijn we bij de Poolse grens. Wat een gedoe allemaal. Om 12.00 uur krijgen we groen licht. Alles bij elkaar heeft het twee uur geduurd. Bij het eerste benzinstation getankt en een sanitaire stop. Verder gaan we over een drukke tweebaansweg en er wordt weer eerlijk van chauffeur gewisseld. Het weer is uitstekend, licht zonnig, een groot verschil met gisteren. Tot Ternopil was de weg goed, daarna hebben we afwisselend over een goed, slecht tot zeer slechte weg gereden. Om half zes komen we aan bij het hotel in Khmelnytskyi, waar we worden ontvangen door Angelina en Nykola (oprichters van de organisatie BLAGO PORUCH). We krijgen op traditionele wijze een prachtig welkomstbrood (koroway) aangeboden. Daarna hebben we een kleine Paasmarkt bezocht en hebben heerlijk gegeten in een plaatselijk restaurant. Weer een lange, maar mooie dag voorbij.



Dag 3.-- 15 april



We gaan naar de Medische Sociale Dienst, die zorgdraagt voor de opvang van vluchtelingen en daklozen. Zij worden eerst uitgebreid medisch onderzocht, om te voorkomen dat ziekten zich verspreiden. Hier verblijven o.a. vrouwen en mannen, die soms totaal geen documenten hebben. De MSD probeert mensen weer in de maatschappij te krijgen. Deze organisatie wordt gesteund door de stad Khmelnytskyi. Ze krijgen 1 x per dag te eten en in de winter 2x per dag. Mensen met verschillende beroepen worden opgenomen, en worden hier weer op weg geholpen. Wat hier heel hard nodig is zijn bedden, matrassen, wasmachine, rollators, krukken, pleisters, verband, handdoeken, stoelen en tafels..

10.30 uur. We gaan naar het gebouw van de sociale hulp. Hier komen 6.000 mensen per jaar. Ook thuishulp wordt vanuit hier geleverd, o.a. door voedselpakketten 1 x per jaar met producten die ongeveer 3 maanden bruikbaar zijn. Angelina neemt een lijst mee waarop de dingen staan waar behoefte aan is. Het is er niet luxe, maar wel schoon en alles werkt. We hebben het beroerder gezien.



Daarna naar een kinderdagverblijf.

71 kinderen waarvan 9 kinderen thuiszorg hebben.

Het ziet er allemaal verzorgd uit. We zien een stuk van de revalidatie. Zowel geestelijk als lichamelijk en visueel beperkte kinderen, krijgen aangepast onderwijs. Waar deze instantie om verlegen zit zijn kinderrolstoelen, tafeltjes en stoeltjes, kindermeubilair en -bedjes.

Om 12.00 uur rijden we naar het stadsziekenhuis. We worden ontvangen door de geneesheer directeur en de chef arts longafdeling. De ziekenzalen zien er erbarmelijk uit. De bedden zijn doorgezakt en vooroorlogs. De matrassen verdienen de naam matras niet.....



12.45 u. Vervolgens gaan we naar een opvang voor geestelijk beperkte jongeren vanaf 18 jaar. Deze jonge mensen worden liefdevol opgevangen en creatief bezig gehouden. Er wordt vol enthousiasme voor ons gezongen. Daarna een uitgebreide fotosessie voor de plaatselijke krant. Ze zouden graag papier, potloden, creatief materiaal etc. krijgen. We laten daar gevulde tassen en chocolaatjes achter.



13.30 uur. Op weg naar het kinderziekenhuis en de burgemeester. Weer worden we door een delegatie ontvangen, waarbij Arjen een document overhandigd krijgt uit dankbaarheid, terwijl ze nog niets hebben ontvangen. Arjen wordt geïnterviewd door de plaatselijke T.V. De operatiekamers worden getoond en de opnamekamer voor de operatie. De bedden zijn oud en hebben geen fatsoenlijke matrassen.... De couveuse-afdeling is aandoenlijk, kindjes liggen onbeschermd aan de apparatuur. Bedjes voor 0 tot 2 -jarigen zijn heel welkom. Ook grote bedden zijn hard aan vervanging toe.



Na een uitstekende lunch in een goed restaurant, aangeboden door sociale zaken, gaan we naar de plaats Holochnytsi 40 km verderop. Daar bezoeken we een revalidatie/recreatiecentrum voor diverse groepen. Hier worden o.a. kinderen uit de frontlinie voor een vakantie opgevangen. Ook hier is weer grote behoefte aan bedden, matrassen, rollators en invalidenwagentjes. Keukenapparaten zijn ook welkom. Inrichting voor nieuwe kamers, tafels stoelen en kasten. Ook linnengoed is welkom.

Om 18.45 uur gaan we terug naar ons hotel. We hebben heel veel indrukken opgedaan. Ook hier is weer veel nodig, maar de opwaartse ontwikkeling en betrokkenheid van het personeel maakt veel indruk. Zij werken hier dag in dag uit onder omstandigheden die nog veel verbetering vragen.

Dag 4. -- 16 april

Om 9.00 uur vertrekken we naar het hoofdkantoor van de gezondheidszorg van de provincie Khmelnytskyi. Het sneeuwt. We worden welkom geheten door de directeur.

Zij proberen vanuit hier, medische hulp te verlenen via mobiele hospitalen. Er zijn heel veel plannen op medisch gebied, echter de financiën zijn het grootste probleem. Zij lijden enorm onder de oorlogvoering in Oost-Oekraïne die gigantisch veel geld kost.

Dan gaan we naar de kliniek voor aidspatiënten in Skarzhyntsi, ongeveer 18 km verder. Zij behandelen rond de 2.500 patiënten per jaar. Trots laat de directeur ons het meubilair en de bedden zien, die hij uit een vorig transport van onze organisatie heeft ontvangen. Uit Amerika heeft hij geavanceerde apparatuur ontvangen voor bloedonderzoek gericht op aids en hepatitis. Vol trots laat hij het laboratorium zien.





11.15 uur, We gaan naar en school in het dorp Mychalovka met 1.000 inwoners. Hier heeft Angelina gewoond. We worden ontvangen door de burgemeester. Al meer dan 35 jaar is hier niets veranderd. Nog steeds de oude schoolborden en het oude meubilair op een paar klassen na, waar nu "ons meubilair" staat. Hier delen we appeltjes en spekjes uit. In dit dorp in hetzelfde complex huist ook een kindercreche waar de peuters een schattige voorstelling geven. Daar delen we ook appels en spekjes uit en geven poppen af waar ze heel blij mee zijn.



Vervolgens bezoeken we de polikliniek op hetzelfde terrein. Schrijnend oud en basaal. Ook hier weer hetzelfde verhaal, bedden, matrassen, etc. Voor de hele omgeving is hier de tandarts gevestigd. Ik (Ans) was in shock om te zien hoe de apparatuur eruit zag.

Zeker niet beter dan 65 jaar geleden bij ons.

Deze Polikliniek geldt voor 30 dorpen. Ongelofelijk hoe ze met zoveel trots alles laten zien, hoewel ze weten dat het allemaal flink gedateerd is. Dit noemen wij "Liefde voor het vak", anders kan het niet.

Een heerlijke lunch wordt ons aangeboden. Vooraf worden we door 4 traditioneel geklede dames getraakteerd op bekende Oekraïense liederen. Een hartverwarmend tafereel.

Na een korte bezichtiging, gaan we naar het provinciale ziekenhuis. Daar worden we ontvangen door de arts traumatologie en orthopedie. De kamers staan propvol met bedden, waar wij 2 bedden zetten, staan er hier 5. Het is geen luxe, de matrassen zijn van normale dikte. De operatiekamer ziet er niet uit. De operatietafel is van ver uit de vorige eeuw, 40 jaar oud. Wel hangen er twee mooie operatielampen, geschonken door Noorwegen.



Onze missie heeft als opdracht, om ook te kijken of de goederen uit ons gestuurde transport hun plek hebben bereikt. Zowel op de scholen als in de ziekenhuizen hebben we de bedden, tafels, stoelen, etc.etc.

aangetroffen. Soms moeten lokalen nog worden opgeknapt, en wachten de bedden of het schoolmeubilair nog in eigen opslag. Ook dit is ons getoond. We dineren in een bijzonder Oekraïens restaurant met echte Oekraïense live muziek.

Dag 5. -- 17 april

9.00 uur. Vertrek naar de stad Vinnytsia. De toestand van de hoofdweg waar al het verkeer overheen moet, is bar en boos. Er wordt aan gewerkt, maar het duurt nog wel even voordat het klaar is.

Rond half twaalf zijn we op de plaats van bestemming. We worden door de stad geloodst door Serhyi en Olena van het provinciaal Rode Kruis en rijden naar het provinciale Rode kruisgebouw.

We worden hartelijk ontvangen met koffie, thee en mooi opgemaakte schalen met brood, kaas, worst en spek. Ook hier wordt weer een certificaat uit dankbaarheid overhandigd.

Rond 13.00 uur rijden we naar de plaats Woronowytsya 25 km verderop, waar we eerst een soort van blijf-van-mijn-lijfhuis bezoeken. In de meeste gevallen hebben deze vrouwen veel te maken gehad met geweld. Fijn om te zien is, dat er al diverse goederen uit ons eerder gestuurde transport staan, zoals wasmachines, wandelwagens, fietsjes en een bank.

Hier is vooral kleding nodig voor moeders en kinderen, en schoenen en pantoffels, maar ook serviesgoed en pannen voor de keuken. Verder ledikantjes, commodes, wandkasten, stoelen en computers. Geen grote hoeveelheden .



Hier laten we de zelf gevulde kindertasjes achter, die volgens de Rode Kruismedewerkster een hele goede bestemming krijgen. Ter plekke wordt een klein hummeltje in de door een van ons meegebrachte jasjes, gestoken. Hier hebben we het voor gedaan. Wauw!



In het pand ernaast wordt hard gewerkt ende boel ingericht, voor opvang van gehandicapten

Er is behoefte aan matrassen, revalidatiemateriaal, massagetafels, 2 of 3 rollators, 1 of 2 rolstoelen, kinderkleding en vrouwenkleding.

Om 14.00 uur vertrekken we naar Bratslaw weer 40 km verder, waar een internaat voor weeskinderen staat. Hier gaan 240 kinderen naar school, waarvan 40 kinderen intern zijn. De directrice is bijzonder trots op de school met name over het sportgedeelte. De sportzaal ziet er voor hun begrippen geweldig uit. Blij zijn ze met de van ons gekregen gymmatten, springplank, en andere sportartikelen.



Verder gaan we, naar een psychiatrisch opvangtehuis. 3 gebouwen voor vrouwen en één voor mannen. Een nieuwe afdeling is in ontwikkeling. Ze vragen om bedden, matrassen, postoelelen, brancards, dekens en dekbedden en spullen voor een tandartsinrichting die ze graag willen opstarten. De afdeling met bedlegerige patiënten is gehuisvest in een erbarmelijk gebouw. Daar zijn ze blij met heel veel, met name audioapparatuur zodat ze in diverse kamers muziek kunnen luisteren of verhalen kunnen horen. Het gaat dan om ongeveer 20 boxen. Hier hebben we behoorlijk wat door ons opgestuurd meubilair gezien en gefotografeerd. Goed om te ervaren hoe dankbaar ze zijn.

Gezegd moet worden dat dit toch wel een verdrietig laatste bezoek van de dag was, maar wel de werkelijkheid.

Om half vijf gaan we op zoek naar ons hotel om ons op te knappen en daarna een hapje te eten in het restaurant van het hotel.

Dag 6. -- 18 april

Na een overnachting in een prima hotel in Vinnytsia en een uitstekend ontbijt met heel veel zelfgemaakte producten, vertrekken we naar Ternopil. (260 km). Om 13.00 uur staan we daar voor het hotel midden in het centrum. Vanmiddag gaan we naar het plein waar het Rode Kruis een kraam heeft, met een speciale actie die voor hun geld in het laatste moet brengen. Vanavond gaan we in het centrum eten met Lesya (directeur provinciaal Rode Kruis Ternopil) en Halyna (directeur Rode Kruis afdeling Borschiv). Beide dames zijn in 2017 bij ons in Apeldoorn geweest i.v.m. ons 25 jarig bestaan.

Morgen om 8.00 vertrekken we naar Polen. Het is goed geweest.

Dag 7. -- 19 april

Vrijdagmorgen om 8.00 uur Oekraïense tijd, vertrekken we. Om half twaalf zijn we bij de grens waar het opvallend stil is, dus met aangepaste tijd rijden we om half twaalf Polen in. Al met al één uur oponthoud. Met de nodige stops zijn we om 18.00 uur bij het hotel. We hebben nog mooi de tijd om de auto door de wasstraat te halen, zodat we de morgen ochtend om 8.15 uur met een blinkende auto met de laatste rit naar huis kunnen vertrekken.

Dag 8. -- 20 april

We zijn nog maar amper de Duitse grens over, of we moeten een politiebuisje volgen. Paspoorten worden gecontroleerd en de reden van aanhouding is dat het een Nederlandse auto is, met daardoor grote kans op drugsvangst.(.....)

De reis is heel voorspoedig verlopen. Fijn om de familie en vrienden weer te zien en vooral het enthousiasme, waarmee we worden ontvangen.

Medereizigers bedankt voor de fijne week met elkaar.

Ans de Haan

